

'56 PROGRAMJA SZEGEDEN SZÜLETETT

A „forradalom első dokumentumaként” emlegetik a Budapesti Műszaki Egyetem Jövő Mérnöke című diáklapja október 23-ai számát, amely közli azt a tíz pontot, amit később a forradalom követeléseként neveztek. A szegedi események jelentőségét érzékelteti az említett írás első mondata: *„Csatlakozunk a szegedi egyetemistákhoz, a szegedi MEFESZ-hez.”* A két dokumentum összevetésére dr. Kiss Tamást, a MEFESZ egyik alapító tagját kértük.

„Ha a szegedi diákszervezet 20 pontos követelését a 10 pontos budapestivel összevetjük, kiderül: *a szegediek érdekvédelmi ügyekben is felléptek; politikai követeléseik pedig tartalmilag jórészt azonosak a budapesti elképzelésekkel, bár a sorrend eltér.*

Mi úgy fogalmaztunk, hogy „biztosítani kell a tájékoztatás szabadságát”, a budapestiek vélemény- és sajtószabadságot követeltek. Mi Nagy Imrét és Lukács Györgyöt akartuk a központi vezetésben látni, ők új pártvezetést és Nagy Imre miniszterelnökségét követelték. Mi bérreformot, ők normarendezést; mi szabad, ők titkos választásokat; mi a halálbüntetés eltörlését, ők a politikai perek felülvizsgálatát tűzték zászlóra. Március 15. nemzeti ünneppé nyilvánítása és a Kossuth-címer visszaállításáról szóló rész még a megfogalmazásban is azonos. A budapestiek annyiban merészebbek voltak, hogy – bár Szegeden már az október 16-ai nagygyűlésen felmerült, de nem vettük föl a programba – ők követelték a szovjet csapatok kivonulását. Mi valószínűleg túl korainak, túl veszélyesnek találtuk ezt. A fővárosban tanulók felvették programjukba a beszolgáltatási rendszer felülvizsgálatát. Mi egyértelműbben fogalmaztunk: bíróság elé kell állítani a koncepciók perekben felelős személyeket, továbbá a politikai jellegű „kivánalmaink” közé vettük az egyetemek autonómiájának követelését, ami a pestiek figyelmét elkerülte. Ugyanúgy, mint a szegedi MEFESZ programjának az a pontja, hogy az egyetemi ifjúság kapjon nagyobb részt az ország politikai életében.”

Délmagyarország, 1990. október 21.